maan lakkolaiset — edelleen tämä ammattirakenne aiheuttaa sen, että jokainen energiapisara saadaan taistelurintamaan sangen hitaasti ja hankalasti, viivytys johtuen siitä välttämättömyydestä, että jokaisen ammattiunion on kokoonnuttava ja äänestettävä lakosta, kun suurin osa näistä unioista kokoontuu kerran kuukaudessa, ja kun suuri määrä unioita — yli 50 Winnipegissä — tulee edustetuksi lakkokomiteassa, siinä tapauksessa että yleislakko syntyy, tulee tämä komitea hankalaksi;

ja sen johdosta, että työläisten varoja tuhlataan 120:nen yleismaallisen päämajan ylläpitoon, joka merkitsee että niillä kaikilla pitää olla eri virkailijat, sanomalehdet, konventsionit j. n. e.

Ja koska kaikkien työläisten yksi unio, esittäessään työväenluokan vaatimukset, on tehokkain ja ekonomisin taisteluväline, edistämään ja suojelemaan sen luokan etuja, niin

päättää Winnipegin ammatti- ja työväenneuvosto kehottaa Dominionin ammatti- ja työväen kongressia ensimäisessä konventsionissaan heti ryhtymään työväen taloudellisen järjestön uudestaan järjestämiseen industrialistisen unionismin rakenteen mukaisesti ja sillä vallankumouksellisella päämääräpyrkimyksellä että sen tulee ottaa haltuunsa tuotantokoneisto yhteiskunnan hyödyksi. (Tummennus suom.—H.P.) — Tämä unio on rakennettava seuraavalla ohjelmalla:

(Tämä ohjelma on lainattu "Workers International Industrial Union esipuheesta, jonka järjestön päämaja on Detroitissa, Mich., ja joka on muutama vuosi sitten eronnut n. k. chicagolaisesta I. W. W.-liitosta.)

Työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä. Näiden kahden luokan välillä ei voi olla olemassa mitään rauhaa niin kauan, kun miljoonat työläiset ovat nälässä ja puutteessa, ja niin kauan kun muutamilla harvoilla, jotka muodostavat työnantajaluokan, on kaikki elämän hyvyydet.

Näitten kahden luokan välillä taistelun täytyy jatkua, siksi kunnes raatajat liittyvät yhteen niin poliittisella kuin taloudellisellakin alalla ja ottavat haltuunsa työnsä tulokset työväenluokan taloudellisen järjestön avulla, ilman minkään poliittisen puolueen apua.

Nopea rikkauksien kasaantuminen ja teollisuuksien johdon keskittäminen yhä harvempiin käsiin on tehnyt ammattiunioit kykenemättömiksi taistelemaan alati kasvavaa työnantajaluokan valtaa vastaan, koska ammattiunioit pitävät yllä sellaista asiain tilaa, mikä sallii yhden työläisryhmän asettettavaksi taistelemaan toista työläisryhmää vastaan samassa teollisuudessa, siten auttaen toistensa kukistamista palkkataistelussa. Ammattiunioit auttavat työnantajaluokkaa johtamaan työläisiä siihen harhaluuloon, että työväenluokalla ja työnantajilla on yhteisiä etuja.

Näkee pelastuksen teollisuusunionismissa.

Tämä surullinen asiaintila voidaan muuttaa ja työväenluokan edut turvata, ainoastaan sellaisen järjestön avulla, jossa kaikki jäsenet samassa teollisuudessa, tai kaikissa teollisuuksissa, jos välttämätöntä, lakkaavat työstä milloin hyvänsä lakko tai työnsulku on julistettu, tehden täten yhden loukkauksen loukkaukseksi kaikkia vastaan.

Niinmuodoin, hyväksymättä mitään poliittista puoluetta, me yhdistymme seuraavan periaatteen mukaisesti:

Koska se yleinen autonomia, minkä eri yleismaalliset järjestöt nykyisin omaavat, ja se autokraattinen tapa, millä toimeenpanevat komiteat niitä hallitsevat, on sellainen että se ehkäisee Canadan työväenliikkeen kehitystä, ja koska meidän nykyiset yleismaalliset järjestömme ovat yleismaallisia ainoastaan nimeltään, vaan ei luonteeltaan, niin me uskomme ajan tulleen, jolloin meitä ei enään saa komentaa henkilöt, jotka eivät ole tuttuja eikä myöskään innostuneita niihin olosuhteisiin mitkä vallitsevat eri paikoissa Canadassa. **Siis olkoon päätetty, että tämä kongressi valitsee komitean, jonka huoleksi annetaan uuden järjestömuodon tutkiminen kaikessa laajuudessaan, tarkotuksella järjestää Canadaan nykyaikainen ja tieteellisen metoodin mukainen, teollisuuksittain järjestymiselle perustuva järjestö.** — (Tummennus suom. —H.P.)

Huomattava ja samalla ilahuttava piirre on edelläolevassa ponsilauselmassa se, että siinä hyväksytään juuri sellainen industrialistisen unionismin periaate, mikä pitää myöskin poliittisen toiminnan välttämättömänä — huomaa ponsilauselman kohta — "....kunnes raatajat liittyvät yhteen niin poliittisella kuin taloudellisella alalla. Tosin samassa ponnessa lausutaan, että tämän järjestön tulee toimia ilman minkään poliittisen puolueen apua." Tämä epäselvyys ei itse asiassa tulkitse ponnen laatijain mielipidettä, joka näkyy siitä, että juuri Winnipegin unionistit ovat ahkerammin puuhanneet uuden yhtenäisen työväenpuolueen perustamisessa, monet heistä jo ennestään kuuluen joko Canadan sosialistipuolueeseen tai sosialidemokratiseen puolueeseen. Ristiriitaisuus ponnessa johtuneekin siitä, että se on lainattu jo edellämainitun järjestön periaate-ohjelmasta ja nähtävästi jäänyt vähemmälle tarkistelulle.

Ei kilpailevia järjestöjä.

Toinen merkillepantava ilmiö päätöslauselmassa on, että sen laatijat eivät näe ainakaan vielä kilpailevan unioijärjestön perustamista tarpeelliseksi, vaan pyrkivät olemassaolevista järjestöistä ja unionistisista aineksista ne uusille perusteille rakentamalla, järjestämään uuden, nykyaikaista tuotantotekniikan kehitystä ja työväen taistelutehtäviä vastaavan industrialistisen järjestön. Ja toivottavasti radikaaliset ainekset ja henki onkin siksi voimakas Canadan unionistisessa liikkeessä, että tämä tulee onnistumaan.

Ei suinkaan ole myöskään suurta merkitystä vailla se seikka, että alotteen on tehnyt yhden Canadan suurimpien teollisuuskeskusten työväki — Winnipeg ollen väkilukuunsa ja teollisuuteensa nähden kolmanneksi suurin kaupunki Canadassa. Varmaa on, että Canadan metsätyöläiset ja kaivosmiehet, ja varsinkin edelliset, jotka vielä ovat melkein kokonaan järjestymättömiä, tervehtivät ilolla tätä tehdastyöläisten alotetta industrialistisen unionismin muodostamiseksi ja ottavat kohdaltaan osaa sen rakentamiseen.

Missä määrin ja kuinka nopeasti tämä vallankumouksellisen unionismin rakentamisaate voittaa alaa, sen näyttää meille lähitulevaisuus. Henkiin se syrkimys on kuitenkin jo herätetty itse syvien rivien taholta. Meidän sosialistien on kaikella voimallamme edistettävä tätä alotetta. — Vapaudessa H. P.

Canadan työväestön äskeinen yleismaallinen kongressi ei kuitenkaan hyväksynyt yllämainittua winnipegiläisten esitystä. — Toimitus.

— American Federation of Laborin menettelytapojen teoreettinen peruste, jota sen kansallisvirkailijat kannattavat, on se että pääoman pakollinen riippuvaisuus työväestöstä ja työväestön pakollinen riippuvaisuus pääomasta synnyttää siveellisen velvollisuuden keskinäisiin liikesuhteisiin. — Helen Marot teoksessaan American Labor Unions.

Ryhdy asiamieheksi Toverille.

Omaisuus ja avioliitto

Kirj. Bernard Shaw,
Suom. Aarne Orjatsalo.

Epäilemättä on hyvin helppoa todistaa, että omaisuus hävittää yhteiskunnan, ellei yhteiskunta hävitä omaisuutta. Ei liene kysymystäkään siitä, että se syöksee perikatoon kaikki valtiot.

Luonto ei koskaan ole välittänyt onnesta, sillä se ei tunnusta lippuja eikä rajoja, eikä välitä vähääkään onko käytäntöön otettu läänitysjärjestelmä kapitalistinen tahi kollektivistinen, kunhan se vaan pitää rodun elossa. Mehiläiskeot ja muurahaispesät ovat luonnolle yhtä hyviä kuin inhimilliset utopiatkin. Sosialistein todistukset, vaikka ovatkin epäämättömiä, eivät koskaan voi saattaa omaisuutta vakavampiluontoiseen vaaraan. Tuon liian suureksi arvioidun ilmiön kuolinkelloja soitetaan vasta sitten kun tiedetään, että se joutuu ristiriitaan jonkun enemmän elämää ja kuolemaa koskevan asian kanssa, kuin persoonallinen väärys taloudellisissa oloissa. Ei huomattu mitään semmoista ristiriitaa, niin kauan kuin yhteiskunta ei vielä ollut kasvanut kansallisten yhteisomaisuuksien yli jotka olivat liian pieniä ja vähäarvoisia, rasittaakseen ylenmäärin ihmisen rajotettua valtiollista toimintakykyä. Mutta me olemme nyt joutuneet tutkimaan kansainvälisiä järjestelmiä. Inhimillistä käsittämiskykyä, hyväsydämisyyttä valtiollisissa asioissa vaivaa 'ihmisille ratkaistavaksi' annettujen pulmien suuruus ja monimutkaisuus. Ja kun hän sellaisina ahdistuksen hetkinä pelokkaana vetoaa apua pyytäen korkeamman olennon puoleen huomaa hän, että taivas on tyhjä. Hän myöntää piankin, että juuri se usko, jonka hän hylkäsi — onkin sattumalta totuus: ja että tuo pyhä henki, joka ennen oli utumaisin persoona koko kolmiyhteydessä, voi auttaa häntä jollakin tavoin yksinomaan hänen omien kättensä ja aivojensa kautta. Ja senvuoksi täytyy yli-ihmisen, jos se kerran on tuleva, syntyä naisesta tarkotuksellisen ja hyvin harkitun suunnitelman mukaan. Vakuutus tästä murskaa kaikki esteet tiellään. Omaisuus ja avioliittokin jotka pilkkaavat työmiehen vähäpätöisiä valituksia siitä, että häntä ryöstetään, joutuvat pieninä mitättömyyksinä itse naurunalaisiksi, niinpian kuin asettuvat vastustamaan tuota aatetta, kun se vaan kerran on tullut rodun selväksi elintarkotukseksi.

Että niiden täytyy joutua ristiriitaan, käy selväksi sinä silmänräpäyksenä, kun tunnustamme, miten mitätöntä on kasvattaa ihmistä erityisiä ominaisuuksia varten, kuten kasvatamme kukkoja taistelua varten, vinttikoiria kilpailuja varten tai lampaita lihan ja villan vuoksi. Se joka ihmisessä todella on arvokasta, on se puoli hänessä, jota me emme vielä ymmärrä. Me emme edes vielä oikein tiedä miksi hänessä kaikkia puolia onkaan, aivan kuten normaalitilassamme emme tiedä, että verenkierto riippuu sydämentykytyksestä, ja että heti kuolemme jos se toiminta vaan lakkaa. Siitä ehdottomasti seuraa, että vaikka olisimme kehittäneet valinnan niin pitkälle kuin mahdollista poistamalla kelpoisten vanhempien luettelosta kaikki ne henkilöt, jotka eivät ole mieltäkiinnittäviä, eivätkä paljon lupaavia tai joissa ei ole mitään niitä korvaavia hyveitä; niin meidän sittenkin täytyy turvautua mielikuvitukseen — luonnon ääneen.

Tultuamme tälle asteelle, täytyy meidän myöntää, miten tärkeätä on antaa mielikuvitukselle mahdollisimman paljon alaa. Paloitella ihmiskunta pieniin heimokuntiin ja rajottaa yksilön valinta ainoastaan omaan nurkkakuntaansa, on sama kuin siirtää yli-ihmisen syntymä vuosituhansien, ellei ijäisyyksien päähän. Ei olisi ainoastaan jokaista henkilöä kasvatettava tulevan yli-ihmisen isyyteen tai äitiyteen vaan luonnolliselle valinnallekaan ei saisi olla minkäänlaisia sellaisia esteitä, jotka esim. estäisivät kreivitärtä naimasta merimiestä tahi herttuata ottamasta karjapiikaa aviovaimokseen ja valinnan tärkein ehto, ja yhden vertaisuus taas, kuten kaikki taloustieteilijät tietävät, ei sovi yhteen yksityisomistuksen kanssa.

Paitsi sitä on yhdenvertaisuus tärkeä ehto huonollekin valinnalle ja huono valinta on välttämätön ihmisrodun ruokkoamiselle. Kun viime vuosisadan keskivaiheilla perinnöllisyysoppi valtasi tieteellisen mielikuvituksen, julistivat sen opin tunnustajat, että olisi rikos naittaa mielipuoli mielipuoliselle tahi keuhkotautinen keuhkotautiselle. Mutta tuleeko meidän tosiaan koettaa parantaa sairasta rotuamme, paritamalla sairaita terveisiin? Ilmeisesti on se vetovoima, jota toinen sairas tuntee toiseen, siunaukseksi rodulle! Jos kaksi todella sairasta ihmistä menee naimisiin, on hyvin luultavaa, että he saavat suuren joukon lapsia jotka kaikki kuolevat jo alaikäisinä. Onhan se siis paljoa tyydyttävämpi tulos, kuin terveen ja sairaan ihmisen välinen murhenäytelmä.

Erästä tosiseikkaa täytyy katsoa suorasti silmiin huolimatta romanttisten luonteiden meluavista hätähuudoista: Ei voida nimittäin mitenkään todistaa, että parhaat kansalaiset olisivat sama-syntyperäisten avioliittojen hedelmiä, tahi, että luonteitten erilaisuus ei olisi erittäin tärkeä seikka siinä, jota kasvattajat nimittävät "ristisiitokseksi." Päinvastoin: on hyvin todennäköistä, että hyviä tuloksia saadaan vanhemmista jotka ovat sopimattomat toisilleen, joten voimme varmuudella otaksua sen ajan koittavan, jolloin tahallisesti yhdistellään rodun jatkamista varten toisilleen sopimattomia luonteita yhtä usein, kuin nykyään tehdään sitä sattumalta.

Mutta sellaisten henkilöitten rodun jatkaminen ei tietenkään saa merkitä heidän yhdistämistään avioliittoon. Vapaassa yhtymisessä voivat kaksi erilaista henkilöä täydentää toistensa vajavaisuuksia; avioliiton taloudellinen yhdyselämä heitä vain painostaisi ja hyvinvoivan brittiläisen tilanomistajan poika, jolla on oman luokkansa taipumukset ja käsitykset, ja viisas, rikastunteinen, henkevä ja hienosti sivistynyt juutalaisnainen voivat luoda pojan, joka olisi vanhempiaan paljon etevämpi; mutta ei ole lainkaan sanottu, että juutalaisnaisen mielestä tuollainen maanomistaja olisi hauska toveri, tai että hänen käytöksensä, ystävyytensä, kotinsa ja elämäntapansa häntä miellyttäisivät. Siitä syystä avioliitto, niin kauan kuin se pidetään rodun jatkamisen välttämättömänpänä ehtona viivyttää yli-ihmisen tuloa yhtä vaikuttavasti, kuin omaisuus ja joutuu senvuoksi yhtä vaikuttavien muutosten alaiseksi sen voiman pakosta, joka yli-ihmistä vaatii. Omaisuuden ja avioliiton täydellinen poistaminen, sellaisina kuin ne nykyään ovat, tulee tapahtumaan, herättämättä suurtakaan huomiota. Joukolle ei omaisuuden järkevä poistaminen merkitseisi muuta kuin lisääntynyttä määrää ravintoa, vaatteita, asuntoja ja mukavuuksia kunkin yksityistä tarvetta varten, sekä suurempaa aikansa ja olosuhteiden vallitsemista. Maanomistaja voi vieläkin häätää miehiä ja naisia maaltaan, hajottaa maahan heidän asuntonsa ja täyttää heidän tilansa eläimillä. Ja järjestymättömillä liikealoilla voi yksityinen liikemies vielä elää loiselämää järjestyneitten liikealojen kustannuksella ja vahingoittaa kansan elämää ja terveyttä yhtä laittomasti kuin manchesterilaiset puuvillatehtailijat viime vuosisadan alussa. Ja vaikkakin työväen suojeluslainsäädäntö toiselta puolen ja Trade Unio-järjestöt toiselta puolen ovat nyt vielä elossa olevien henkilöitten elinajalla muuttaneet puuvillatehtailijain entisen rajattoman omistusvallan tehtaissaan ja puuvillan kehrääjäin vallan työssään pelkäksi liike- ja työluvaksi julkisilla ehdoilla, joita yhteishyvä on pakottanut esiin, välittämättä ollenkaan yksityisten vaikeuksista — vaikka nyt asia onkin niin, puhuvat ihmiset Lancashiressa yhä vieläkin "omaisuudestaan" vanhaan tapaan, tarkoittaen sillä yksinkertaisesti esineitä, joiden käyttämisestä voidaan varasta rangaista. Omaisuuden täydellinen poistaminen ja jokaisen kansalaisen muuttuminen palkkaa nauttivaksi virkailijaksi julkisessa palveluksessa ei tuntuisi kansan 99 prosentista suuremmalta muutokselta kuin jos laivurin poika siirtyy laivaston palvelukseen. Ihmiset yhtä edelleen nimittäisivät kellojaan, sateenvarjojaan ja puutarhojaan omaisuudekseen. Avioliiton nimikin tulee vanhanaikaisena nimityksenä säilymään vielä pitkät ajat sen jälkeen kuin tapa itse on muuttunut. Niinpä esimerkiksi nykyinen englant. avioliittoero määräysten ja "Married Women's Property Acts'in" muodostamana eroaa enemmän 19 vuosisadan alkupuoliskon avioliitosta, kun Byronin avioliitto Shakespearen avioliitosta. Nykyinen avioliitto Englannissa eroaa ei ainoastaan avioliitosta Ranskassa, vaan myöskin skotlantilaisesta avioliitosta. Etelä Dakotan eroamismääräysten muovailemaa avioliittoa sanottaisiin Claphamissa horunloruksi. Ja kumminkaan amerikalaiset eivät käsittele avioliittoa kevytmielisesti tai kyynillisesti, vaan päinvastoin arvossapitävät sen ihanteita vakavuudella, joka Claphamissakin tuntuisi vanhanaikuiselta. Ei Englannissa eikä Amerikassakaan kärsittäisi hetkeäkään sellaista ehdotusta, että avioliitto poistettaisiin ja kuitenkin näissä molemmissa maissa varmasti jatketaan avioliittokontrahtien muuttamista vapaamieliseen suuntaan, kunnes se ei ole sen rasittavampi eikä peruuttamattomampi kuin mikä yhtiö sopimus tahansa. Mutta kaikesta tuosta huolimatta nimittäisivät ihmiset sittenkin vielä itseään aviomieheksi ja aviovaimoksi, eivätkä olisi muutoksesta tietävinäänkään, vaan ovat olevinaan aivan yhtä paljon naimisissa kuin Henrikki VIII. Sillä vaikkakin silmäys avioliiton lailliseen asemaan kristityissä maissa osottaa, että avioliitto on erilainen eri rajain sisällä, niin kodikkaisuuden käsite kuitenkin vaihtelee niin vähän, että useimmat ihmiset uskovat omien avioliittolakiensa olevan koko maailmassa vallitsevia. Siitä seuraa että tässäkin tapauksessa, kuten omaisuuttakin koskevissa tapauksissa, yleisön täydellinen luottamus ihmiön nimen muuttumattomuuteen helpoittaa suuressa määrin itse ihmiön — ja sen ytimen — muuttamista.

Kuitenkaan ei voida kieltää että yksi niistä yleisen mielipiteen muutoksista, joita yli-ihmistarve on pakottanut esiin, on sangen odottamaton. Se nimittäin vaatii, että erotetaan avioliittokäsite sukupuoliyhteyskäsitteestä, joita useimmat nykyajan naimattomat ihmiset pitävät yhteen kuuluvina ja avioliiton silmiinpistävänä olettamuksena. He ovat tietysti väärässä, sillä oltaisiin aivan yhtä lähellä totuutta, jos sanottaisiin, että sukupuoliyhteys olisi aivan satunnainen ja sivuasiallinen avioliiton ehto. Sukupuoliyhteys on välttämätön ainoastaan rodun ylläpitämistä varten; ja sinä hetkenä, jolloin tästä ylläpitämisestä on pidetty huolta muulla tavalla kuin avioliiton kautta, lakkaa sukupuoliyhteys luonnon luovalta näkökannalta katsoen olemasta avioliiton oleellisena ehtona. Mutta avioliitto ei silti lakkaa olemasta niin käytännöllinen, tarkotuksenmukainen ja mukava laitos, että yli-ihminen voisi varmuudella lahjoa avioliittointoilijat tarjoamalla heille kaikki entiset avioliiton ankaruudet ja sen murtumattomuuden, lupaamalla poistaa eron ja vahvistamalla entiset hirvittävät siteet jotka kahlehtivat siivoja ihmisiä juoppoihin, rikoksentekijöihin ja tuhlareihin — ja sillä ainoalla ehdolla, että puolisot lupaisivat täydellisesti luopua kaikesta sukupuoliyhteydestä. Sillä vaikkakaan ihmiset eivät voisi muodostaa koti-toveruutta helpommilla ehdoilla kuin nuo ovat, menisivät he kuitenkin naimisiin. Romalais-katolinen, jonka kirkko estää käyttämästä hyväkseen avioliittolakeja, nai yhtä huolettomasti kuin etelä-Dakotan presbyteriläinen, joka voi vaihtaa avioliittoja niin helposti, että se vanhassa mailmassa herättäisi pahennusta. Ja jos katolilainen kirkko uskaltaisi astua vielä askeleen lähemmäksi kristinuskoa ja vaatisi niin mallikoilta kuin papeiltakin naimattomuutta, solmisivat kirkolle uskolliset pojat ja tytöt kuitenkin avioliittoja — kotitoveruudenkin tähden. Ei tarvitse näitä otaksumia sen pitemmälle kehittää. Ne mainittiin tässä ainoastaan lukijan avuksi, jotta hän voisi eritellä avioliiton sen kahteen tehtävään jotka ovat: sukupuoliyhteyden järjestäminen ja kotielämän ainkaansaaminen. Nämä molemmat tehtävät voidaan aivan hyvin erottaa ja kotielämä on ainoa näistä molemmista, joka on välttämätön avioliiton ehto, sillä sukupuoliyhteys ilman kotielämää ei ole avioliitto, mutta kotielämä ilman sukupuoliyhteyttä on sentään vielä avioliittoa sillä kotielämä ilman sukupuoliyhteyttä on melkeinpä välttämättömästi ainoa hedelmättömien avioliittojen olotila pitkinä aikoina ja usein niiden koko olemassaolo aikanakin.

Kun siis otaksutaan, että omaisuus ja avioliitto ,samalla kuin ne hävittävät tasa-arvoisuuden ja siten elkäisevät sukupuoliylintaa arvottomilla ehdoilla, ovat esteinä yli-ihmisen kehitykselle on helposti selitettävissä, miksi ainoa yleisesti tunnettu uudenaikainen koe ihmisrodun jalostamiseksi, tapahtui sellaisessa yhteiskunnassa, joka hylkäsi niin omaisuuden kuin avioliitonkin.

ILMOITTAJILLE
ja
ASIAMIEHILLEMME

Ilmoitushinnat Toverissa

LOKAK. 10 P. JÄLKEEN OVAT SEURAAVAT:

KIHLAUS- JA VIHKIMÄILMOTUKSET $1.50 kerta, $3.00 kolme kertaa tavallista kokoa ja suuremmat ilmotukset tilan mukaan.

SYNTYMÄ- JA NIMENMUUTOSILMOTUKSET $1.00 kerta, $2.00 kolme kertaa, tavallista kokoa.

KUOLENMANILMOTUKSET $1.50 kerta ilman värssyä ja 50 senttiä lisämaksua jokaiselta värssyltä ja kiitoslauseelta.

HALUTAAN TIEDOT, korkeintaan 30 sanaa, 50 senttiä kerta, kolme kertaa $1.00.

NAIMA- JA AVIOEROILMOTUKSET, korkeintaan 75 sanaa, $2.00 kerta, kolme kertaa $5.00. Suuremmista yhteisilmotuksista tilan mukaan.

KIITOSLAUSEISTA tilan mukaan 60 senttiä tuumalta.

PAIKKAKUNTA-UUTISILMOTUKSET 60 senttiä tuuma.

MUUT PAIKALLISILMOTUKSET 50 senttiä tuuha. Seisovista paikallisilmotuksista 30 senttiä tuuma puolenvuoden tai siitä yli kontrahdeista. 40 senttiä tuuma seisovat ilmotukset alle kuuden kuun ajalta.

KANSALLISILMOTUKSET 56 senttiä palstatuuma. Seisovista ilmotuksista eri sopimuksien mukaan.

TOVERITTARESSA

Ilmotushinta paikallisliikkeille on $1.00 palstatuuma. Seisovista ilmotuksista eri sopimuksien mukaan.

Kaikkien asiamiestemme tulisi toimia ilmotusasiamiehinä lehdillemme. Asiamiehillemme maksetaan palkkiota ilmotusten otosta. Kaikista satunnaisista ilmotuksista ja epävarmoilta pitempiaikaisilta ilmottajilta on perittävä maksu etukäteen. — Lehtiemme ollessa enimmäin levinneita suomalaisia lehtiä lännellä, ovat ne myöskin parhaita ilmotuslehtiä. Liikemiehet käsittävät sen helposti kunhan teette suhteenne lehteemme heille selväksi. Kaikkialla on liikemiehiä ja muita ihmisiä, joilla on ilmottamista suomalaisille ja siihen ovat lehtemme parhaat länsivaltioissa, sillä niiden palstoilla ilmottamisen kautta kohtaa useamman kansalaisen kuin kaikkien muiden lehtien kautta yhteensä.

Pyydettäissä annetaan lisätietoja.

Toverin ilmotusosasto.

Kansankirjeitä

OREGON

Portland

Naisten toimeenpanema iltama viime pyhänä onnistui kaikin puolin hyvin, niin aineellisesti kun henkisestikn. Ohjelmaa oli vatkin naisemme varanneet koko runsaalla mitalla ja ohjelman esittäjät suorittivat esityksensä tyydyttävästi. Varsinkin näytöskappale "Kosto" esitettiin hyvästi, mutta kappaleen sisällöstä eivät kuulemma meidän ukkomiehemme oikein tykänneet, sillä siinä vähäsen loukattiin miesten, tai toisin sanoen ukkomiesten, tunteita antamalla hienommalle puolelle viittauksia mitenkä pitää menetellä ukkoja kohtaan silloin kun he sattuvat viivähtämään vähän myöhäseen ulkosalla. No niin, mitäs muuta, ukkomiehet, kuin alistukaa kohtaloonne.

Tulopuolet olivat myöskin kiitettävät, esim. ruokatavaroilla lastattu "laiva" (basketti) nousi $178.72. Laivasta kilpailivat ukko- ja poikamiehet keskenään Näytöskappaleen sisältö oli vissiinkin vaikuttanut ukkomiehiin koska poikamiehet veivät laivan. Ovitiketeistä kuuloni mukaan myöskin oli tuloja sadan dollarin vaiheilla, joten kokonaistulot olivat hyvät. Siis kiitos naisille heidän toiminnastaan ja samoin ukko- kuin poikamiehillekin, jotka uhrasivat yllänimitetyn summan iltamatilaisuudessa.

Ensi lauantaina, lokak. 5 p:nä, on haalilla amerikalaiset tanssit joissa s. s. osaston soittokunta pitää musiikista huolen ja sisäänpääsy miehiltä on 35c ja naisilta 15c.

Ensi pyhänä, lokak. 6 p:nä näytellään hauska kolminäytöksinen huvinäytelmä "Vihtahousu." Kappale on siksi paljon tunnettu suomalaisten keskuudessa ,että on tarpeeton siitä tehdä tämän pitempiä selostuksia Sisäänpääsy on 50c ja kappaleen esitys alkaa klo 8 illalla. — S.

Vihdoista tehdyt housut ovat ehkä jonkunverran hankalat ja jäykät kävellä — ajattelee usea, kun lukee osastomme näytelmäseuran ilmotuksen, jossa sanotaan ensi pyhä-iltana näyteltävän osaston haalilla merkillisen näytelmän, joka todellakin on harvinaisuus, kun sen nimikin on "Vihtahousu".

"Vihtahousu" on alkujaan Vironkielellä. Kappaleessa nähdään kaksi kirjailijaa, toinen jonka täytyy olla kirjailija vaimonsa käskystä, vaikka miehellä puuttuukin siihen "snajua", mutta vaimo nytkin vaan vaatii, että miehensä tulee olla kirjailija, oli sitten siihen taipumusta eli ei. — Toinen kirjailijoista on mies, joka kyllä saa aikaan vaikka mitä, mutta hänellä ei ole mitään kiirettä, vaikka sukatkin on jo eri paria, housunlahkeet ja takin hihat käyneet jo hyvin lyhyviksi, hän vaan kantelee käsikirjotuksiaan taskussaan ja ajattelee: "maksaakohan vaivaa viedä noita kustantajalle". — Nämä kaksi ovat kappaleen päätekijöitä ja empä sano enää enempää mitä he tekevät, mutta sen sanon, että paljon he saavat aikaan, vaikka se onkin suurten vastuksien takana.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa! Esitys alkaa lyönnilleen klo 8.

Esittäjä.

Mile 78, C. P. RY. CORDOVA ALASKA.

Tämän rautatien päässä on maailman rikkaimmat Kuparikaivokset, jotka omistajilleen tuottavat lihavat voitto-osingot, vaan työläisten palkat on verrattain pienet Viime kesänä, kaivoksilla ja myllyssä työläiset meni lakkoon, vaatien korkeampaa palkkaa ja union tunnustamista. Rikkurien avulla yhtiö pian mursi työläisten vastarinnan ja nykyään täytyy kaikkien, jotka haluavat siellä työhön alkaa, allekirjoittaa lupaus, etteivät kuulu mihinkään unioon. Rautatien korjaustyöläisiltä ei tietääkseni vaadita tuota uskollisuuden lupausta. Herrat varmaankin tietävät, ettei siltä taholta ole mitään vaaraa peljättävänä ja kun asiaa lähemmin, tyypillisen "seksuunamiehen" aivoilla ajattelee, niin mitäpä olisikaan "kikkimistä" —? Onhan meillä 10:nen tunnin työpäivä y.m. mukavuuksia, joista toiste lähemmin.

Edellämainitun lakon aikana oli suomalaisista "skäppinä" Herman Mäki. Hänessä, tarkemmin katsoen , ilmeneekin kaikki karvajalan tuntomerkit. Arkaileva ja alaspainettu katse, paitsi jos puheen aineena on Fysiikka, kohdistettuna toiseen sukupuoleen, niin silloin hänen kasvonsa kirkastuvat ja puhuu asiantuntijan varmuudella. Viime kesäkuussa hän joutui sota-

PARANSI HÄNEN KUVEREPEÄMÄNSÄ.

Minä repesin pahasti nostaessani kirstua monta vuotta takaperin. Tohtorit sanoivat ainoan toivon parantumiseen olevan leikkaus. Kuvevyöt eivät auttaneet minua. Vihdoin sain lotakin, joka paransi minut nopeasti ja täydellisesti. Siitä on kulunut vuosia, eikä repeämä ole palannut, vaikka teen kovaa työtä kirvesmiehenä. Ei ollut mitään leikkausta, ei ajanhukkaa, ei vaivaa. Ei minulla ole mitään myytävänä, mutta annan täydellisen tiedon miten voitte löytää täydellisen parannuksen ilman leikkausta, jos kirjotatte minulle, Eugene M. Pullen, Carpenter 453 E. Marcellus Avenue, Manasquan, N. J. Leikatkaa tämä ilmotus ja näyttäkää se jollekin toisille, jotka ovat repeytyneet — voitte pelastaa jonkun hengen, eli ainakin lopettaa tuskan, joka johtuu repeytymisestä ja leikkauksen pelon ja vaarallisuuden.